

K ZOK § 24:**§ 24**

(1)

Správce vkladů vydá tomu, kdo je oprávněn podat návrh na zápis do obchodního rejstříku, písemné prohlášení o splnění vkladové povinnosti nebo její části jednotlivými vkladateli. Prohlášení se přikládá k návrhu na zápis do obchodního rejstříku, ledaže zákon zápis rozsahu splnění vkladové povinnosti do obchodního rejstříku nevyžaduje.

(2)

Uvede-li správce vkladů v prohlášení podle odstavce 1 vyšší částku, než ve které byla vkladová povinnost splněna, ručí věřitelům obchodní korporace za její dluhy až do výše tohoto rozdílu; ručení správce vkladů zaniká, nebyla-li pohledávka vůči obchodní korporaci uplatněna u soudu do 5 let od vzniku obchodní korporace.

Komentáře

03/04/2014 / Administrátor

Důvodová zpráva K § 15 až 29

0 0 0

13/11/2015 / Tomáš Král

Úředně ověřený podpis na...

0 4 0

ÚŘEDNĚ OVĚŘENÝ PODPIS NA PROHLÁŠENÍ SPRÁVCE VKLADU

13/11/2015 / Tomáš Král JŠK, advokátní kancelář, s.r.o.

V praxi jsme v kanceláři narazili na požadavek soudů i notářů, aby **podpis na prohlášení správce vkladu byl úředně ověřen**. Nutno podotknout, že ze zákona nelze takový požadavek vyvodit - § 24 ZOK hovoří toliko o požadavku **písemné formy** a rejstříkový zákon ani jiné právní předpisy žádné dodatečné náležitosti prohlášení správce vkladu nestanovují. Stejně to vidí i I. Štenglová v komentáři C. H. Beck k ZOK.^[1]

Před rekodifikací bylo možné obdobné ustanovení nalézt v § 60 odst. 4 ObchZ^[2], kde taktéž nebyl stanoven jiný požadavek než písemná forma. I odborná literatura z té doby hojně zastávala názor, že podpis na prohlášení správce vkladu nemusí být úředně ověřen. ^{[3] [4] [5]} Přesto jsme se však i před rekodifikací mohli setkat s praxí některých rejstříkových soudů, které úředně ověřený podpis vyžadovaly.

Požadavek úředně ověřeného podpisu na prohlášení správce vkladu, který nemá oporu v zákoně, je podle mého soudu projevem nadbytečného formalismu. Ten se v této konkrétní věci projevuje nejen u soudů, ale podle mých dosavadních zkušeností i u notářů, kteří mohou nově přímo zapisovat do obchodního rejstříku. Důsledkem tohoto přístupu je **zvýšení transakčních nákladů** na založení společnosti a zejména pak **neodůvodněná nerovnost** (jednomu soud/notář zapíše společnosti bez úředně ověřeného podpisu na prohlášení správce vkladu, druhému nikoliv) vedoucí k právní nejistotě. Absurdním důsledkem pak je také to, že podpis na prohlášení správce vkladu člověku nemůže ověřit advokát, neboť, jak jsem uvedl výše, taková povinnost ze zákona neplyne a advokát smí ověřit podpis, jen pokud je „vyžadován zvláštními právními předpisy“^[6].

Na obranu tohoto přístupu lze však uvést, že úředně ověřený podpis chrání **samotného správce vkladu**, kterého může podle tohoto paragrafu jeho vlastní prohlášení zavázat, pokud v něm uvede vyšší částku, než ve které byla vkladová povinnost splněna. Z toho by pak pramenila i potřeba klást na prohlášení vyšší nároky než jen písemnou formu.

Jaké jsou vaše zkušenosti? Liší se nějak přístup soudů a notářů? Může si vůbec soud/notář stanovit podmínku úředně ověřeného podpisu bez opory v zákoně? Jaké zájmy mohou v konkrétním případě, jako je tento, ospravedlnit takovéto omezení autonomie vůle?

1. Štenglová, I. in Štenglová, I., Havel, B., Cileček, F., Kuhn, P., Šuk, P.: *Zákon o obchodních korporacích. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 61.

2. „(4) Správce vkladu je povinen vydat písemné prohlášení o splacení vkladu nebo jeho částí jednotlivými společníky, které se přikládá k návrhu na zápis do obchodního rejstříku. Správce vkladu, který uvedl v prohlášení vyšší částku, než která je splacena, ručí věřitelům společnosti za její závazky až do výše tohoto rozdílu, a to po dobu pěti let od zápisu společnosti do obchodního rejstříku.“
3. Štenglová, I. in Štenglová, I., Plíva, S., Tomsa, M. a kol.: *Obchodní zákoník. Komentář*. 13. vydání. Praha: C. H. Beck, 2010, s. 248.
4. Pokorná, J. in Čáp, Z., Kovařík, Z., Pokorná, J. a kol.: *Obchodní zákoník. Komentář. I. díl*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer, a.s., 2009, komentář k § 60.
5. Dědič, J., Kunešová-Skállová, J.: *Společnost s ručením omezeným z právního a účetního pohledu*. Praha: Polygon, 1999, s. 171.
6. § 25a zákona o advokacii.

Zatím žádné diskuzní příspěvky